

Fiskimenn, arbeiðarar

kaldið og lesið
„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Lad Deres Dyner og Fjær rense hos os.

Vi renser: Overdyner for 4 Kr.
Underdyner for 3 Kr.
Hovedpuder for 1 Kr.
Fjær renses for 1 Kr. pr. indleveret kilogram. Mindstetaks 3 Kr.
A/S Thorshavns Dampvaskeri.

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda seg inn í javnaðarmannafelagini.
Teir, ið ynskja at gerast limir í
Suðurstreymoyar Javnaðarfelag
biðjast venda sær til kassameistarar
J. P. Henriksen, Tórshavn.

Minnist til at best, hvørt á sin hátt, eru buksupressararnir og rakibløðini hjá N. A Eidesgaard.

Higartil hava eldslokkjarar verið so dýrir, at fólk ikki hava havt evnir til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eldslokkjarar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg móti eldibrandi, kunna nú forsýna seg.

KNUD PETERSEN

Alt skósmið gerast skjótt
og væl úr hendum greitt.
Máltr. 315.

Málaraferrettning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt málaraferkinum viðvíkjandi! Best, blligast. — Orðrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 323.

Máling

Tapet

Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.
Tveroyri.

ALT MÁLARAARBEIÐI

VAKURT OG SERA HALDGOTT
TILBOÐ GEVAST

ANDR. MOURITZEN

Bagepulver, alm.
do. Vanille
do. brune
do. alm. sammensat
do. Vanille —
Buddingpulver, Vanille—Mandel
do. Vanille-Budding
do. Rom-Budding
do. Ananas
do. m. hakk. Mandel
Cremepulver, smaa
do. store
Jævningspulver, Tip Top
Vanillesukker, extra stærkt
St. sort Peber, Special
Kanel —
Allehaande —
Nelliker —
Ingefær —
Kardemomme —
Carry —
Hvid Peber —
Pomeransskal —

Forhør om Pris hos mig, for De gaar til andre. — De billigste Varer paa Færøerne.

Hj. Hjaltealin,
Frelsens Hærs Hus,
Tórsgota.

Butiksløkalerne i Sømandshjemmet

er til Leje fra 1. August. • Hen-
vendelse til
Bestyrer Harald Joensen.

Keypið frá teimum,

sum lúsa í

„Føroya Social-Demokrat“

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað lóysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálfan ella onnur, boða frá vanlukkutílburið ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging við-
vikjandi og situr ov óhøgliga fyrri til at kunna venda sær heileiðis
til tryggingina, vil hann hjá einumhvorum av umboðsmönnum
fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald sitt.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfrú, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tveroyri.
H. Edw. Hjalte, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sorvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.
P. Andreasen, sýslumaður, Klakksvík.

Ótryggjaður maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum,
konu og børnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er
harfyri ikki fullgóður samfelagslimur. Hugsið tí um trygging, áðrenn
ov seint er!

Bryggeriet Stjernen

Bryggeri, Malteri og Mineralvandsfabrik

Hetta um alt Danmark gitna virki eiga
arbeiðararnir í Danmark.

Allir arbeiðsmenn eiga at styðja hvønn annan.
Hetta er ein lóg, sum hvør upplýstur og ment-
aður arbeiðari ikki á nakran hátt vil bróta.

Tú, upplýsti føroyski arbeiðsmaður og slitmaður,
eigur tí hvarja ferð tú skalt hava eina øl, at
krevja at fáa arbeiðara ølina:
„Stjernen“.

Lýsið í „Føroya Social-Demokrat“.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bladstjórar: P. M. Dam, Tveroyri, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

SIGVALDUR:

Og tað eigur tú ein stóran part av æruni fyrri,
Høgni.

HØGNI:

Takið nú ikki fiskafólkið og tygum sjálfan frá.

SIGVALDUR:

Jú, Hálvdan, so er, sum eg segði. Høgni var
so iðin, og tá terrin var so góður, fingi vit fiskin
bæði turkaðan og avskipaðan í góðari tíð. Tað
gekk sum í smeri. So var tað einki undarligt, um
eg lat Høgna sleppa ein ferðingartúr afturfyrri.

HØGNI:

Ja, eg fékk fri í fjúrtan dagar.

SIGVALDUR:

Hann nýtti eisini frítíðina væl, tað kann eg
siga tær.

HÁLVDAN:

Hvussu tá?

SIGVALDUR:

Hann helt fundir, og sum eg havi frætt, so skal
hann hava framfrá góðar talugávur.

HÁLVDAN:

Hvat talaði hann tá um?

SIGVALDUR:

Tú veitst hetta nýggja, ið upp er komið um
tær krevjingar, hitt arbeiðandi fólkíð hevur.

HÁLVDAN:

Ja, Høgni hevur altíð havt so nógv saman við
tey, ið virka nakað, men litið fáa fyrri tað.

HØGNI:

Eg havi altíð hugsað um, at gott hevði tað
verið fyrri allar partar, um meir hevði verið gjørt
fyrri, at menniskjuni kundu fingið tað betri, enn
tey hava tað.

HÁLVDAN:

Heldur tú tað fara at bera til.

HØGNI:

Hevði bert tann størri flokkurin av fólkinum
verið samdur um tað, so mundi tað ivaleyst komið
at borið til.

HÁLVDAN:

Og nú hevur tú fingið munnin upp, tað gjerdi
tú rætt.

SIGVALDUR:

Tað gjerdi tú púra beint, Høgni. Tá eg var
ungur í getuni, tá hugsaði eg nakað tað sama,
so hatta manst tú hava eltir mær. Kemur hatta
at bera so væl til, sum tað ljóðar, so hevði væl
verið vorði.

HØGNI:

Tað ivist eg ikki í.

SIGVALDUR:

Eg havi altíð hildið, at fyrri at standa seg sjálfur,
má ein roynd at fáa onnur at standa seg eisini,
tað er ein grundin, ið eg havi bygt á, og eltir
teim royndum, eg havi gjørt, so kann eg trygg
siga, at hon svikur ikki.

HÁLVDAN:

Hatta skal eg halda við tygum.

SIGVALDUR:

Men tað hús, sum er bygt á sjálgóðsku, tað
raplar niður aftur um ikki í fyrsta ættarliði so í
øðrum ella triðja, tað er vist. Eg eri so gamal í
tíðini, so eg kundi sagt bæði eitt og annað um
tað, bert eg vildi.